

Федірко Н.
студентка 3 курсу
юридичного факультету
Тернопільського національного
економічного університету
Науковий керівник: к.е.н., доцент
кафедри безпеки, правоохоронної діяльності
та фінансових розслідувань ТНЕУ
Будник Л.А.

ПЕРСПЕКТИВИ РЕФОРМУВАННЯ ПОДАТКОВОЇ СИСТЕМИ УКРАЇНИ В УМОВАХ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ

На сучасному етапі в Україні, як і в багатьох країнах Європейського Союзу, відповідно до податкового законодавства призначення податкової системи полягає не лише у збиранні податків та забезпеченні доходної частини бюджету для виконання державою своїх функцій, а й у сприянні досягненню стратегічної мети - розвитку національної економіки. В Законі України «Про засади внутрішньої та зовнішньої політики», що був прийнятий у 2010 р., курс на вступ до Європейського Союзу визначений як пріоритетний та незмінний [1]. Зокрема, в статті 11 Закону серед засад зовнішньої політики визначальною є «забезпечення інтеграції України в європейський політичний, економічний, правовий простір з метою набуття членства в Європейському Союзі» [1]. У зв'язку з тим, що Україна обрала курс на євроінтеграцію, виникає необхідність пристосування існуючих інститутів, що регулюють соціально-економічні процеси, до умов, які висуваються законодавством ЄС.

Важливим аспектом розвитку будь-якої країни є ефективність функціонування інститутів оподаткування. Регулювання податкової сфери в Україні здійснюється відповідно до Податкового кодексу України, норми якого зазнають постійних змін, що свідчить про значну нестабільність вітчизняної системи оподаткування.

Наукове вирішення проблем адаптації податкового законодавства та податкової політики до вимог Європейського Союзу знайшли своє відображення у дослідженнях праці: С. Башлакова, А. Гмиріна, В. Андрущенко, О. Василюк, В. Вишневецькому, Т. Єфименко, Ю. Іванову та інших.

Дослідження сучасних тенденцій у розвитку податкових систем європейських країн, визначення пріоритетних завдань формування їх податкової політики, що можуть бути використані як підґрунтя для удосконалення вітчизняної податкової системи з метою сприяння європейській інтеграції України.

Як показують дослідження науковців та практиків, українська податкова система не є ефективною і потребує податкової реформи. Всі податкові реформи в Україні проводились лише для розподілу політичного й економічного впливів. Реформа повинна полягати не тільки і не стільки в перегляді видів та розмірів податків. Найважливіше - це кардинальне переосмислення призначення податкової системи, завдань та показників її ефективності. Наразі за цією метою в майбутньому стоїть титанічна робота, що має провести Уряд для успішного поживлення розвитку в економіці [2, с.2].

В країнах Європейського Союзу законодавче регулювання питань оподаткування, встановлення податків та рівня податкових ставок є прерогативою органів влади кожної держави відповідно до її національних пріоритетів. Водночас, кожна країна зобов'язана дотримуватися загальних фундаментальних принципів в організації податкової системи і побудові внутрішньої податкової політики, які полягають в уникненні податкової дискримінації чи обмежень вільного переміщення товарів на внутрішньо європейському ринку. Контроль за виконанням даних принципів при встановленні країнами-учасницями норм податкового законодавства та перевірку узгодженості їх податкової політики з політикою ЄС здійснюють регулюючі органи ЄС, зокрема Європейська комісія.

На Європейську комісію покладаються обов'язки перевіряти встановлення різноманітних податкових пільг окремим підприємствам, секторам економіки чи громадянам в країнах ЄС з метою недопущення надання їм несправедливих конкурентних переваг порівняно з іншими суб'єктами економіки. Якщо наявність таких пільг виявлена, Єврокомісія може вимагати їх скасування і компенсацію отриманих вигод. Крім того, Європейська комісія може виступити з пропозиціями щодо норм та конкретних напрямків податкового регулювання, які стосуються функціонування загальноєвропейського ринку і потребують впровадження в усіх країнах ЄС (наприклад, оподаткування транскордонних операцій).

Податкова система в країнах ЄС сформована зі збереженням відносної автономії національних урядів щодо формування власної податкової політики при умові дотримання встановлених вимог у податковій сфері, покликаних забезпечити ефективне функціонування загальноєвропейського ринку та вільний рух товарів і послуг, капіталу, робочої сили і технологій на ньому. Основними завданнями податкової політики країн ЄС, що вирішуються на загальноєвропейському рівні, на сучасному етапі є боротьба з ухиленням від оподаткування, податковим шахрайством, а також уникнення подвійного оподаткування доходів фізичних та юридичних осіб, отриманих на території різних країн ЄС [3, с. 51].

Найбільш загальним показником, який може бути використаний для характеристики ефективності податкової системи країни та ступеня впливу податків на економіку в цілому, є податковий коефіцієнт. Він визначається як співвідношення суми сплачених податків до ВВП за відповідний рік. Не зважаючи на простоту розрахунку і зрозумілість даного коефіцієнта, його застосування не завжди дає об'єктивні результати для проведення порівняння між країнами, адже залежно від особливостей національного законодавства обов'язкові соціальні внески можуть по-різному відображатися в сумі сплачених податків [4, с. 185].

Ефективно діюва ринкова економіка обов'язково повинна регулюватись державою. Однак, держава повинна не задовольняти амбіції окремих політичних сил, а впливати на розвиток економіки перш за все застосовуючи відповідну систему оподаткування: врівноважувати ставки податку, пільги, змінювати порядок оподаткування, створювати певні передумови для прискореного розвитку пріоритетних галузей та виробництв, сприяти розв'язанню нагальних проблем для суспільства. В Україні необхідно сформувати податкову політику, спрямовану на побудову стабільної та зрозумілої податкової системи, зменшення податкового навантаження та забезпечення балансу між інтересами держави та інтересами суб'єктів господарювання.

Податкові ризики є важливим елементом податкової безпеки. Сьогодні найбільшу загрозу податковій безпеці становлять: тіньова економіка, державний борг та корупція. Для ефективного упередження корупції й ухиленням від сплати податків, боротьби з тіньовим сектором економіки, необхідно консолідувати функції і повноваження в єдиному органі, який зможе професійно, оперативно та якісно реагувати на прояви фінансових правопорушень. Саме для цього необхідно створити єдину незалежну Службу фінансових розслідувань, яка поєднає функції й повноваження інших підрозділів, що займаються розслідуваннями фінансових злочинів. Однак, комплексне і системне реформування податкової системи починається від взаємної співпраці між владою, експертною спільнотою, бізнесом та усіма громадянами. Важливо, аби кожен українець незалежно від статусу усвідомлював невідворотність покарання за несплату податків, знав свої права та дотримувався законів.

Завданнями податкової реформи повинно бути: зробити правила гри у сфері оподаткування рівними, прозорими, незалежними від сваволі чиновників; знизити навантаження на сумлінних платників за рахунок більш рівномірного розподілу податкового тягаря; дозволити скасувати практику встановлення планів із надходжень податків; зменшити сукупні витрати держави та підприємств на податкове адміністрування та інші суспільні втрати; радикально зменшити корупцію у податковій сфері.

У разі практичного запровадження запропонованих підходів у сфері оподаткування відбудеться справжня реформа – тобто, докорінна зміна відносин між платниками та державою з приводу нарахування та сплати податків.

Загалом, збільшення надходжень за абсолютною величиною має стати одним з позитивних наслідків реформи. Але, на відміну від інших способів досягнення такого результату, реформа має призвести до нього через зростання економіки та добровільну детінізацію.

Само по собі вирівнювання правил гри, передбачуваність платежів, зменшення оподаткування фінансових результатів, та позбавлення адміністративного-корупційного тиску повинні дати поштовх зростанню економіки. Тим більше, що податкове навантаження на тих, хто може зростати за рахунок створення нових робочих місць істотно зменшиться.

Окрім того, податки зменшуються у тій частині, яка має високу еластичність (виведення з тіні прибутків та зарплат), натомість збільшуються ті, від яких дуже важко, якщо взагалі можливо, втекти: ПДВ (за рахунок упорядкування адміністрування) та податки на майно.

Список використаних джерел

1. Про засади внутрішньої та зовнішньої політики України. Закон України 2411-17 від 01.07.2010 р.: [зі змінами, внесеними згідно із Законом № 2469-VIII від 08.07. 2018]. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2411-17>.

2. Юрій С. М. Податкова система України: становлення та розвиток *Чернівецький торговельно-економічний інститут Київського національного торговельно - економічного університету*. Ч.1. 2013. С. 1-5.

3. Гармонізація податкового законодавства: українські реалії: [монографія]/ [Білецька Г. М., Кармаліта М. В. Куц М. О. та ін.]. К. Алерта, 2012. 222 с.

4. Шабайкович В. А, Перепічка Є. В. Реформування податкової системи за новою економічною стратегією. *Вісник Національного університету «Львівська політехніка». Проблеми економіки та управління*. 2016. № 847. С. 183-192.

5. Коваленко А. Ефективність реформування податкової системи України у контексті європейської інтеграції. *Науковий вісник [Одеського національного економічного університету]*. 2018. № 6-7. С. 54-74.

Федусь Х.

студентка III курсу

юридичного факультету

Тернопільського національного

економічного університету

Науковий керівник: к.ю.н., доцент

кафедри конституційного,

адміністративного та фінансового права ТНЕУ

Ментух Н.Ф.

ПОНЯТТЯ НЕДОБРОСОВІСНОЇ КОНКУРЕНЦІЇ В ЗАКОНОДАВСТВІ УКРАЇНИ

Питання захисту конкуренції є доволі актуальним в процесі розвитку економіки України. До того ж питання боротьби з недобросовісною конкуренцією набуває широкого змісту в контексті інтеграції нашої держави в європейську економіку.

Дане твердження обґрунтовується тим, що, з одного боку, підприємницька діяльність здійснюється з метою одержання прибутку, і це обґрунтовує прагнення підприємця до пошуку оптимальних економічних рішень для того, щоб вироблені ним товари і послуги користувалися попитом у споживачів. З іншого боку, оскільки в умовах ринку до цього прагне